

50 JAAR ZILVERKAMP FEESTKRANT

ALLES OVER HET 50 JARIG JUBILEUM VAN ONZE WIJK

Een videofilm over 50 jaar Zilverkamp:
'Ooggetuigen'

2

Kom naar de jubileumfestiviteiten:
**Het programma voor
Zilverkamp 50 jaar**

3

Interview met Margareth Boumeister:
**'Geen hippisch centrum voor
de Zilverkamp'**

6

Een blijvend aandenken aan 50 jaar
Zilverkamp:
De Zilverbank

8

Beste bewoners van de Zilverkamp

In 1973 kregen de eerste bewoners van de nieuwe wijk Zilverkamp de sleutel overhandigd. Nu 50 jaar later wonen er in de Zilverkamp ongeveer 6000 inwoners verdeeld over 2700 woningen. De afgelopen 50 jaar kwamen veel van de bewoners naar de Zilverkamp vanwege de levendige en tegelijkertijd ook rustige hofjes en erfjes. Maar ook het groene karakter van de wijk sprak veel mensen aan. In 2023 liggen de fijne buurten nog steeds als bloemkoolroosjes aan de Nielant.

Betrokken bewoners

Om een wijk en haar inwoners levendig en betrokken te houden, is het belangrijk om het goed te onderhouden. Daarom knapten we de afgelopen jaren de straten in de wijk op. Maar ook de bewoners van de Zilverkamp gingen zelf aan de slag. Voor een leefbare wijk zijn betrokken inwoners nodig. En die heeft de Zilverkamp genoeg!

Samen met professionals stelden de bewoners een wijkontwikkelplan op. Daaruit zijn veel mooie initiatieven ontstaan. Bijvoorbeeld de huiskamer van de Zilverkamp: het Zilverhuus. Maar ook verschillende kastjes met een minibiëb, plantenbiëb of buurtkastje. En vergeet de zwerfvuilacties met de basisschoolleerlingen niet.

Wijk van de toekomst

De Zilverkamp is sinds 2018 'Wijk van de toekomst'. Dit betekent dat we samen met bewoners, Waardwonen, Coöperatie Duurzaam Zilverkamp, Liander en de provincie Gelderland kijken hoe we de wijk kunnen verduurzamen. Een actieve groep bewoners denkt en doet hier aan mee. Samen zorgen we dat het in de Zilverkamp fijn wonen is en blijft!

Zaterdag 10 juni is het feest

Kortom, in de Zilverkamp gebeurt al 50 jaar heel veel. Om dat te vieren organiseren het Comité 50 jaar en diverse bewoners op zaterdag 10 juni een groot feest. Het wordt een dag met leuke activiteiten. Ik voel me vereerd dat

Deze illustratie sierde de voorkant van het voormalige wijkblad De Zilverkampioen.

ik, 50 jaar nadat burgemeester Hein Aalders de vlag hees om de bouw van de Zilverkamp in te luiden, de '50 jaar Zilverkamp' vlag mag hijsen. Ik kijk er naar uit en zie u daar graag!

NELLY KALFS
BURGEMEESTER GEMEENTE LINGEWAARD

Van de redactie

De Zilverkamp bestaat 50 jaar! Een bijzonder moment en de reden om deze feestkrant te maken. Op zaterdag 10 juni vinden de jubileumfestiviteiten plaats. Hoe het programma (met sport en spel en gezelligheid voor jong en oud) er precies uit ziet, leest u op pagina 3. Dat er heel wat voorbereiding aan vooraf ging, leest u ook in deze krant; van minutieus mozaïeken van een sofa tot het organiseren van een ouderwets straatvolleybaltoernooi in park De Zanderij. Verder treft u in deze feestkrant verhalen en foto's aan van toen en nu. Wat en wie moesten wijken voor de bouw van de Zilverkamp? Hoe kwam de Zilverkamp tot stand en hoe beleven wijkbewoners anno 2023 hun 50-jarige wijk? We kijken ook nog even vooruit met een verhaal over onze wijk in 2073. De redactie wenst u veel leesplezier en een uitbundig feest op 10 juni a.s.

OPROEP!

Zaterdag 10 juni komt nu heel snel dichterbij. Het Comité 50 jaar Zilverkamp zou graag zien dat alle Zilverkampers op die dag blijf geven van hun verbondenheid met hun wijk door massaal de vlag uit te steken. Hang de speciale 50Jaar vlag uit, of gewoon de nationale driekleur. Wij willen iedereen vragen in de eigen straat deze oproep te verspreiden, of bijvoorbeeld met de hele straat een versiering aan te brengen. Zo zal 10 juni een extra feestelijke dag worden!

COMITÉ 50 JAAR ZILVERKAMP

**KOM NAAR DE
JUBILEUMFESTIVITEITEN**

NIELANT VANAF DE WAGENWEG

TANKSTATION NIELANT

WINKELCENTRUM ZILVERKAMP

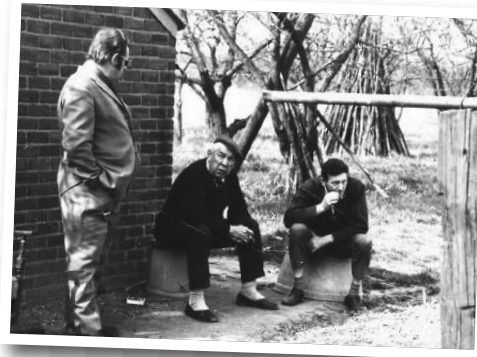
‘OOGGETUIGEN’ EEN VIDEOFILM OVER 50 JAAR ZILVERKAMP

Waarom heet mijn straat toch Landpaal?
Hoe kun je al 75 jaar op de Zilverkamp wonen?
Wat deden bewoners van de Zilverkamp bij “Majje en Trui”?
Vragen die de nieuwsgierigheid prikkelen.

Ze worden beantwoord op 10 juni tijdens de viering van 50 jaar Zilverkamp bij de première van de videofilm getiteld “Ooggetuigen 50 Jaar Zilverkamp”. Deze film kwam op initiatief van wijkbewoner en projectleider Will Hulshof tot stand en geeft een indruk van de geschiedenis van de wijk aan de hand van veel beeldmateriaal en interviews met bewoners. In totaal werden er 20 personen geïnterviewd, in leeftijd variërend van 22 tot 95 jaar. De film duurt ongeveer 45 minuten en wordt gedurende de middag een aantal keren vertoond in de Parkzaal van het Zilverhuus. U bent van harte uitgenodigd! Misschien ziet u wel de plek waar uw huis is gebouwd en hoe het er daar vroeger uitzag!

Wat gaat u zien?

Bewoners van het eerste uur en mensen die de ontwikkeling en bouw van de Zilverkamp van dichtbij hebben meegemaakt komen in deze video aan het woord. Ook is er veel oud beeldmateriaal te zien uit de tijd dat de huidige wijk nog een land- en tuinbouw gebied was. Oorspronkelijke bewoners, zoals Theo Visser, Cor Neijenhuis, Fien Houteman, Cobie Sel-

man en Dora Melchers, om een paar namen te noemen, vertellen hoe hun leven was voordat hun boerderij of tuinderij plaats moest maken voor de nieuwbouwwijk Zilverkamp. De beëindiging van hun bedrijf werd door de toenmalige bewoners heel verschillend beleefd. Sommigen woonden er vanaf hun geboorte en hun voorouders zelfs al generaties lang. Voor

FAMILIE MIDDELBEEK-BRIL:

“Traditie: een keer per jaar de buurt BBQ”

William (57) en Miriam (50) wonen sinds 1999 op de Perenbongerd. Hun kinderen, Vincent (21) en Femke (18) zijn hier geboren. Sinds kort woont Vincent op zichzelf, Femke woont nog thuis. Het hele gezin heeft een (bij)baan, Femke doet daarnaast de opleiding verpleegkunde. Alle gezinsleden vullen hun vrije tijd op eigen wijze in. De ouders sporten graag (waterpolo, wandelen, yoga) Beide kinderen spreken graag af met vrienden en vriendinnen, houden van stappen en festivals. Daarnaast is Vincent dol op poolen. William is geboren en getogen in Arnhem. De wieg van Miriam stond in Nijmegen, maar daarna heeft ze op verschillende plekken in Gelderland en daarbuiten gewoond. William: “Ooit zochten we naar een woning in Arnhem of directe omgeving. Huissen kenden we beide niet goed. Toen we gingen kijken naar dit huis, vonden we de buitenkant niet fantastisch, maar eenmaal binnen werden we verrast door de indeling en de ruimte. Het was het eerste en enige huis dat we bekeken hebben.” Spijt van deze keuze heb-

bewoners van de Zilverkamp is het bijzonder om in deze video de vroegere bebouwing te zien op de plaats waar nu misschien wel hún woning staat! Er is ook aandacht voor de ontwikkeling en bouw van de wijk. Huib Wiskerke bijvoorbeeld heeft als directeur gemeentewerken mede aan de wieg gestaan van de Zilverkamp. In 1974 kreeg hij volgens eigen zeggen de opdracht: ‘De wijk de Zilverkamp moet overleind gezet worden. Hier zijn de tekeningen. Zoek het maar uit.’ In de video zijn ook mooie anekdotes te horen over de ontwikkeling van het onderwijs in de wijk en over de opgroeiende jeugd, die in die beginjaren zeker niet braver was dan de jeugd van nu! Met de bedreven videoamateur John Brendel,

ben William en Miriam niet gehad. Zij waarderen hun ruime woning, de autoluwe omgeving, de nabijheid van het centrum en de goede aansluiting op Arnhem en Nijmegen. Bovenal waarderen zij hun buurt en de groene omgeving. Miriam: “We hebben op het plein contact met elkaar, letten op elkaar maar laten elkaar ook vrij. Er is weinig verloop. Eenmaal per jaar houden we een buurt BBQ op het plein, een traditie die er al was voordat wij hier kwamen wonen. In de parken tref je veel groen, helaas heeft ons pleintje veel beton en is daardoor niet erg aantrekkelijk. Ooit stond er een wipkip, nu alleen nog een stalen bank.” De Kersenboomgaard vinden William en Miriam een van de mooiste plekjes van de Zilverkamp en ook park De Zanderij. Het minst geslaagd vinden ze het stuk achter de sporthal, waar de (jongeren)bunker staat. Wat beter kan is het parkeergedrag op het woonerf en de toegang tot fietspaden. William: “Woonerven zijn fijn, ze zorgen voor een rustige straat. Het zou wel beter nageleefd en gehandhaafd moeten worden. Wellicht kan er iets gedaan worden aan de zichtbaarheid/herkenbaarheid aan het begin van het woonerf. Bezoekers van de Toverbal (kinderdagverblijf) parkeren vaak buiten de vakken, uit gemak. Dat is jammer, want dit woonerf is de woonomgeving van andere kinderen en bewoners waar geen rekening mee wordt gehouden. De toegang tot fietspaden, met die akelige hekjes, is niet vriendelijk voor rolstoel, kinderwagens, scootmobiel en fietsers. Ook worden de randen naast de fietspaden vaak kapot gereden door (te) grote machines.” William besluit: “De fietspaden zijn smal en worden door veel wandelaars en fietsers gebruikt. De paden verbreden zal zeker helpen.” William en Miriam denken dat ze over 10 jaar nog steeds op de Perenbongerd wonen. “Het zou fijn zijn als hier op het plein meer groen komt”, zo vertelt Miriam.

zelf bewoner van het eerste uur en interviewer Jan Willem Dalhuisen, co-auteur van het boek ‘Schuilen en vluchten’ (oorlogsherinneringen van bewoners uit Elst), is succes verzekerd. Burgemeester Kalfs zal op 10 juni bij de première aanwezig zijn en vanaf 11 juni is de film via YouTube op het kanaal van John Brendel te bekijken.

Verspreid over deze krant vindt U diverse quotes uit de film!

SCAN DE QR-CODE
EN BEKIJK
(VANAF 11 JUNI)
DE HELE FILM.

OOGGETUIGEN

“De hele polder van Malburgen was volgebouwd (red.: door Arnhem) en Arnhem wilde verder. Die wilde eigenlijk het gebied 's Grevenveld, Holthuisen, Zilverkamp overnemen, annexeren en dat zou het begin zijn van het annexeren van de hele gemeente Huissen.”

Eddy Berendsen

OOGGETUIGEN

“Ik ben d'r niet geboren (red.: op de Zilverkamp) maar in 1930 is mien vader verhuisd naar de Loostraat, naar de 'Lusthof'. Da was gemengd fruit, dus er was altijd wat te werken, van 's morgens vroeg tot 's avonds laat.”

Dora Melchers

OOGGETUIGEN

“Er werd gezegd: De Zilverkamp moet overleind worden gezet. Hier zijn de tekeningen, zoek het maar uit!”

Huib Wiskerke
(oud-directeur Openbare Werken)

OOGGETUIGEN

“De openbare basisschool op de Zilverkamp was maar een kleintje in het hele onderwijslandschap van Huissen.”

Henk Willems (oud-wethouder)

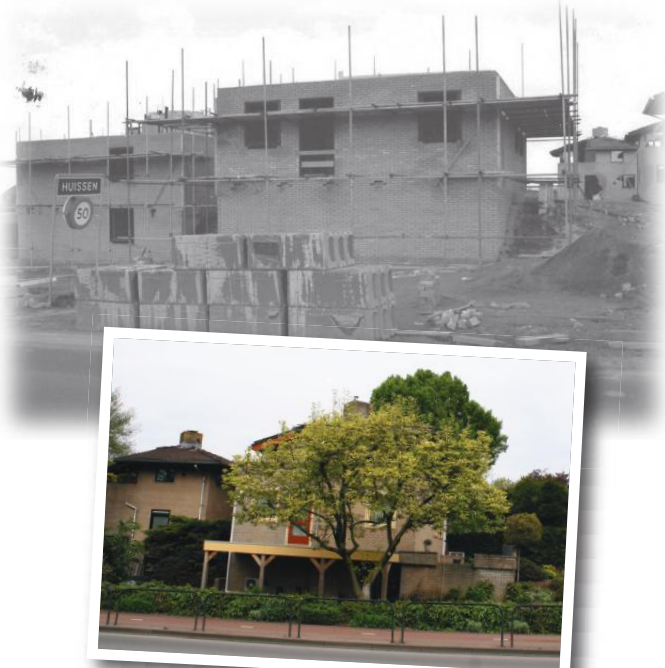
KERSENBONGERD VANAF DE LOOSTRAAT

LOOSTRAAT

NOORDEINDE DERDE FASE

WIJ HOPEN U TE ONTMOETEN OP ZATERDAG 10 JUNI. U BENT DE HELE DAG VAN HARTE WELKOM!

17.00 - 20.00 UUR
FEEST IN DE KUUL
MET DE HUISSENSE BAND FLASHBACK

A group of women are seated at a long wooden table in a workshop, each operating a white sewing machine. They are focused on their work, with some looking at their machines and others at their hands. The women are wearing various head coverings, including colorful patterned headscarves and a red headscarf. The room has a casual, functional feel with some items on shelves in the background.

De bedoeling is dat zij improviserend een aantal sketches voorbereiden op het thema verbinding. Dat kan zijn een terugblik hoe communicatie 50 jaar geleden werd beleefd, hoe zich dat nu voordoet en hoe dat bijvoorbeeld over 50 jaar zou kunnen gaan. Bij die eerste verkenningen was het opvallend dat de kinderen zich al snel bewust waren van het overmatig gebruik van de telefoon, hetgeen nauwelijks tot persoonlijk contact leidt. Iedereen heeft het druk en leeft vooral in het

eigen wereldje. Het plaatsen bij de vijf van een zitbank met een mozaïek in vele kleuren inspireerde hen mogelijk tot de gedachte dat jongeren ook kleur kunnen toevoegen aan de wijkbeleving. En zo ontstonden er al in het prille repetitiebegin bijvoorbeeld scènes van een echte NOS-reportage over het verleden en een tijdreis naar de toekomst. Bent u ook zo benieuwd wat op 10 juni het resultaat zal zijn?

TOM VAN DEN HOVE:

“Mijn eigen plek”

Tom (34) woont sinds juli 2020 op de Beemd, in fase 4 van de Zilverkamp. “Het is een leuke, maar eigenlijk ook een beetje een gekke wijk”, zo vertelt Tom. Als gepassioneerd bioloog verwondert hij zich steeds weer over de “natuurvriendelijkheid” van de huizen, door de vele hoeken, ongelijke gevels en dakhooftes. Tom:

INTERVIEW
MET ELINE
VAN HUMMEL

Straat-
volleybaltoernooi
‘Nieuwe stijl’

Het Straatvolleybaltoernooi wordt georganiseerd door Eline van Hummel. Eline volgt de opleiding ‘Sport en bewegen’ op het Astrum College in Velp en heeft nu als examenopdracht: “Organiseer een event voor mensen van 0 tot 90 jaar.” Zelf is ze een actief lid van volleybalclub Setash en vond het daarom leuk om met deze sport een event te bedenken. Voorheen heeft ze ook al volleybaltoernooien georganiseerd voor vier basisscholen in Huissen. Bij het straattoernooi (16 jaar en ouder) wordt ze begeleid door Monique van Setash, Quint van Sportservice Lingewaard en Wijkvereniging de Zilverkamp. Omdat dit toernooi georganiseerd wordt ter ere van het 50-jarig bestaan van de wijk, heeft het een apart karakter. Het wordt gespeeld op één dag: 10 juni. Iedereen die het feest met de wijk wil meevieren, kan met een team uit zijn/haar straat meedoen. De teams spelen tegen elkaar op hetzelfde grasveld als ‘vroeger’, namelijk bij het houten bruggetje in park De Zanderij. Om ook activiteiten voor de jongste doelgroep te organiseren, heeft Eline de Huissense organisatie ‘Mix de Match’ ingeschakeld. Zij hebben allerlei opblaas kinderspelen, waar iedereen van 0 tot 16 jaar naar hartenlust van kan genieten. Het wordt een heel gezellig toernooi!

“Die zorgen voor allerlei temperatuurverschillen en zijn daarmee geliefde verblijfsplekken voor allerlei diertjes, bijvoorbeeld vleermuizen.” De grootste verrassing voor Tom blijft wel dat hij in een tijd van woningnood en krapte op de huurwoningmarkt dit huisje kon huren. Van een kamer in een antikraakpand in Zevenaar verhuisde hij naar een heuse woning met twee slaapkamers en een tuin. Het was letterlijk en figuurlijk een lotje uit de loterij. Tom had in zijn studententijd (agrarische hogeschool in Den Bosch en master evolutionaire biologie in Wageningen) al vaker antikraak gewoond. Toen hij in Duiven een nieuwe baan vond, ging hij (weer) antikraak wonen. Van daaruit wilde hij verder zoeken naar een passende woonplek. Tom: “Ik kon maar niks vinden, tot een vriend in een weekend zei: “Waarom probeer je geen sociale huurwoning?” Ja, dacht ik, daarvoor moet je 10 jaar ingeschreven staan! Die vriend vertelde ook dat in deze regio huurwoningen via loting werden verhuurd. Ik ben hetzelfde weekend op Entree

gaan kijken. Ik zag deze woning en schreef me ervoor in. Drie dagen later kreeg ik bericht dat ik ingeloot was!” Inmiddels woont Tom bijna drie jaar met veel plezier op de Beemd. De (slaap)kamer op de begane grond heeft hij als muziekstudio ingericht, want muziek componeren met de computer doet hij graag. Een andere grote hobby is improvisatietoneel (rollenspel) en natuurlijk de natuur intrekken. Tom houdt van variatie. Die vindt hij ook in zijn omgeving. Tom: “Ik woon aan de rand van de wijk, ik kan vanuit huis verschillende kanten uitlopen, naar het Zeegbos, Immerloopark of landgoed Holthuizen. Ik ben ook zo in de stad. Maar eigenlijk houd ik wel van dorps. Een praatje op straat maken hoort daar ook bij.” Nee, dit huis past Tom. Hij woont hier voorlopig nog wel. Ook over 10 jaar? Tom: “Voor mij alleen... dat denk ik wel. Hier heb ik alles wat ik nodig heb.” Hij vervolgt: “Of anders woon ik bij mijn vriendin. Zij woont op de Veluwe, midden in de natuur.”

KARIN KORSTEN:

“Hoe leuk is dat, je
eigen groente kweken”

Karin, van beroep loopbaanadviseur en re-integratiecoach/trainer, is 53 jaar en woont samen met kat Donna aan het Grevenveld. Hiervoor heeft ze 18 jaar in een klein huis met tuintje net buiten Utrecht-centrum gewoond. Toch ontstond de wens om te verhuizen. Het huisje was wel erg klein, smalle badkamer, wat gehorig... kortom, Karin is gaan zoeken naar een ander huis. De kring waarbinnen ze zocht werd steeds groter om een betaalbare woning te vinden én om in een mooie omgeving te kunnen wonen. Via via kwam ze in zo’n zelfde woning als die ze nu heeft. Ze viel meteen voor de aparte indeling van het huis. Haar huisje in Utrecht kon ze goed verkopen waardoor de aankoop mogelijk werd. Inmiddels woont Karin 1 jaar op de Zilverkamp en is nog steeds enthousiast over de buurt, de rust en natuur. “De mensen hier zijn gemoedelijker en bourgondischer ingesteld dan in mijn Utrechtse wijkje!” Ze voelt zich opgenomen in de wijk, krijgt plantenstekjes van buurtbewoners, tips waar je schone grond kunt krijgen etc. Zelf gaat ze er ook actief op uit: Haalt ideeën uit Het Gemeentenieuws bijvoorbeeld het maken van een stadswandeling door Huissen. Ze heeft veel gebruik gemaakt van het Energieloket en door tips hierover uit te wisselen met burens, heeft ze het afgelopen jaar al het nodige geleerd over verduurzamen. Samen met de overbuurvrouw is ze begonnen met een moestuin in ‘Volkstuinje in de kas’. “Hoe leuk is dat, je eigen groente kweken!” Na ruim een jaar bezig te zijn geweest met de binnenboel, is nu de voortuin aan de beurt om het wat aangenamer te maken voor de burens. Op de vraag: “Wat is voor jou de mooiste plek in de Zilverkamp?” komt meteen het antwoord: “Mijn huis. Dat ik hier mag en kan wonen!” Een nadeel: “Het is toch wel vēr van Utrecht!” Veel van haar vrienden wonen nog in Utrecht en het kost tijd om een nieuwe vriendenkring op te bouwen. Máár, er zijn veel aardige mensen in de buurt en ze is er van overtuigd dat ze hier over 10 jaar nog steeds zal wonen!

WIST U DAT...

- Wijkvereniging de Zilverkamp de eerste bewonersvereniging was van de Zilverkamp en startte in 1973.
- Deze wijkvereniging nog steeds bestaat.
- Deze vereniging meteen een wijkkrantje ging uitgeven ‘De Zilverkampioen’.
- Dat deze krant december 2010 definitief is opgehouden te bestaan; het was nummer 200, jaargang 37.
- In 2018 een aantal bewoners het initiatief nam voor een nieuwe wijkkrant.
- Deze krant de titel kreeg ‘Onze Wijkkrant.’
- De start van de wijkverbetering daarvoor de aanleiding was.
- Deze krant na 5 jaargangen en 20 nummers eind 2022 gestopt is.
- Er begin 2023 een nieuw initiatief is ontstaan
- Dit initiatief ‘Mijn buurtje’ heet.
- Alle bewoners van de Zilverkamp hieraan mee kunnen doen (zie pagina 8 ‘Er komen buurtverbinders in onze wijk’).

GIMMICK

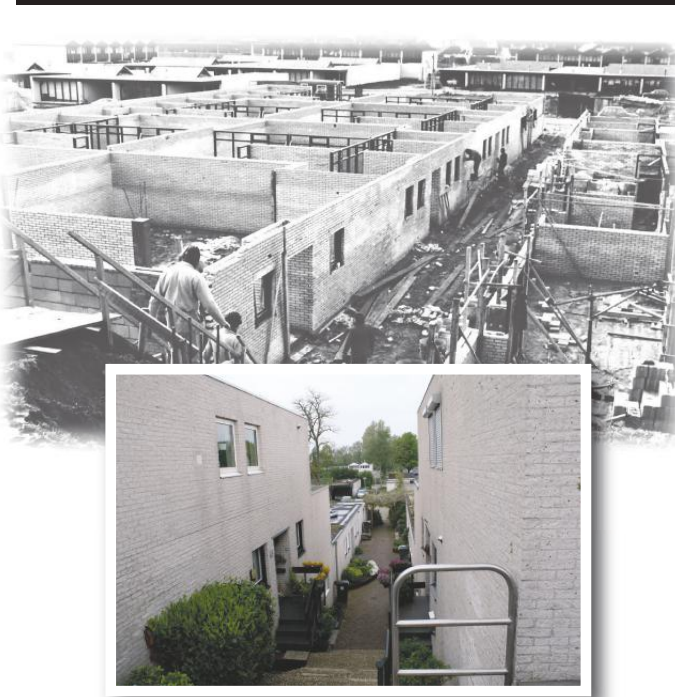
Als je vrienden of familie wilt verbazen, kun je deze gimmick een keer proberen. Dat gaat als volgt: Laat die persoon een getal kiezen tussen 1-9. Maak met het gekozen cijfer een 3 cijferig getal van (bijvoorbeeld 222) en deel het door de optelling van deze 3 cijfers (dus 2+2+2). De uitkomst is altijd 37!

kem kopiëren op het werk). Leden van volleybalvereniging Setash hielpen met het operationele gedeelte van het toernooi. Op zaterdagavond, aan het eind van het toernooi, was er de prijsuitreiking en natuurlijk een groots feest in de oude ‘Kuul’ in de Brink.

DIJKWONINGEN

TWEDE FASE VANAF DE BINNENDIJK

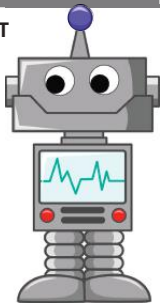
KAADIJK

COLUMN

DOOR JAN VAN TAST

De Zilverkamp in 2073

Mijn naam is Jan van Tast en ik zit op school 'Het Vierkant'. Het is vlakbij ons huis dus ik kan er lopend heen. Wij moeten een werkstuk maken over de wijk waar we wonen, de Zilverkamp, omdat die wijk binnenkort honderd jaar bestaat. Ik woon hier al sinds mijn geboorte, ik vind het een fijne wijk met een eigen winkelcentrum en een huiskamer. Ze noemen onze wijk een broccoliwijk. Vroeger heette het een bloemkoolwijk maar ik begreep van mijn opa dat ze de naam hebben veranderd om recht te doen aan de kleurendiversiteit van groenten. Met de auto mag je de wijk niet in, mensen rijden er op e-steps en ze kunnen ook gebruik maken van golfkarren die her en der staan. De auto's moeten geparkeerd worden in een van de vier grote parkeergarages rondom de wijk. Daar kunnen mensen ook hun auto opladen. Er staat zo'n garage op de plek waar vroeger, heb ik gehoord, een 'benzinstation' stond. Benzine was een vloeistof waar auto's op reden. Ik heb gelezen dat vroeger bewoners hun huizen verwarmden, vooral in de winter. Tegenwoordig is de gemiddelde temperatuur 26 graden Celsius en houden we onze huizen koel doordat ze aangesloten zijn op het koudnet. Heel soms daalt de temperatuur in de winter onder de tien graden en dan kan iedereen zo nodig met hun zonnepanelen warmte opwekken. Ongeveer vijf jaar geleden is onze wijk voor de tweede maal gerevitaliseerd (moeilijk woord vind ik dat). Ook de 'tiny houses'. Ik heb van mijn oma gehoord dat die ooit gebouwd zijn om vluchtelingen uit Oekraïne op te vangen toen dat land in oorlog was met Rusland. Toen de mensen veilig terug konden keren naar hun land, omdat de vijand verslagen was, is eerst besloten de huisjes af te breken. Ze zijn echter blijven staan om ze te bestemmen voor vluchtelingen uit het Westen van ons land. Omdat de zeespiegel nogal is gestegen staan steeds meer gebieden aan de kust onder water. Zelf hebben wij tante Frida en oom Henk in ons huis opgenomen sinds hun huis in Kijkduin onder water is komen te staan. Bij de revitalisering is ook de Zilverbank flink onderhanden genomen. Hij ziet er nu weer als nieuw uit. Je ziet er vaak mensen uitrusten na een wandeling door het park waar ze genieten van kolibries en papegaaien. Mijn opa vertelde me dat die vogels in zijn jeugd hier niet voorkwamen. De meeste vogels hadden toen saaiere kleuren. Meer weet ik niet te vertellen. Ik hoop dat ik een voldoende krijg want ik heb dit helemaal zelf geschreven. We maakten onze opstellen voornamelijk met Chatbot maar dat lukt niet meer sinds onze meester een programma heeft geïnstalleerd die dat gelijk ontdekt.

50 JAAR ZILVERKAMP

JUDITH WISSING EN JEROEN MIMRAN:

"Het mooiste vinden wij het park De Zanderij"

Wij zijn Judith en Jeroen, en wonen nu drie jaar aan het Scheprad. Jeroen is 50 en heeft zich de afgelopen jaren omgeschoold tot verpleegkundige, na jarenlang als grafisch ontwerper te hebben gewerkt. Hij is geboren in Amsterdam, is al minstens 25 keer verhuisd en heeft onder andere in Israël en de Verenigde Staten gewoond. Judith is 39 en werkt bij het Dominicanenklooster in Huissen als coördinator sociale projecten. Ze is opgegroeid in Angeren en op haar 18e naar 'de grote stad' vertrokken. Eerst een aantal jaren in Groningen en later in Den Haag. Samen hebben we een aantal jaren in Hilversum gewoond, maar met het oog op gezinsuitbreiding en nabijheid van familie zijn we in Huissen terecht gekomen. In mei verwachten we een kleine. Begin 2020 hebben we een rijtjeshuis aan het Scheprad gekocht. Ondanks dat er door de vorige eigenaar weinig aan het onderhoud is gedaan, waren we direct verliefd op het licht in huis en de ruime kamers. Het Scheprad is een doodlopend straatje waar kinderen op straat spelen en de meeste burens elkaar kennen. Precies wat wij voor ons gezin voor ogen hadden. Daarnaast ben je zo in het centrum van Huissen. In onze vrije tijd koken en wandelen we graag, ook struinen we regelmatig door een kringloopwinkel op zoek naar verborgen schatten. Doordat we in coronatijd in de wijk zijn komen wonen, duurde het even voordat we ons echt verbonden voelden met de wijk, maar inmiddels zitten we helemaal op onze plek. Doordat de Zilverkamp inmiddels 50 jaar oud is, is al het groen volop ontwikkeld. We maken daar graag gebruik van door in het voorjaar daslook te plukken, in de zomer bramen en het najaar walnoten. En dat allemaal op nog

OOGGETUIGEN

Over de lagere school Het Tweespan aan het Ot en Sienpad:
"Op een gegeven moment ging de harmonica-deur open en gingen ze samen, P.C. en de katholieken. Dat vond ik geweldig. Maar dat heeft jammer genoeg niet lang geduurd."

Tonneke Schrijver

geen 200 meter van ons huis! Lelijkste plek van de wijk is toch wel de achterkant van het winkelcentrum. Wat we missen in de wijk is diversiteit, op diverse gebieden: cultuur, religie, levensstijl, et cetera. Zo op het eerste gezicht doet de Zilverkamp erg wit en "man/vrouw/2 kinderen" aan. Waarschijnlijk gebeurt er van alles op het gebied van diversiteit, maar is het voor een buitenstaander niet direct zichtbaar. We proberen op onze eigen kleine manier bij te dragen door de regenboogvlag buiten te hangen. Toen wij hier kwamen wonen was de wijkverbetering voor onze buurt (Zilverkamp fase 1) al afgerond, we hebben dus geen vergelijkingsmateriaal. Wat eventueel nog wel verbeterd kan worden, is de breedte van de fietspaden door het park. Over 10 jaar zien we onszelf nog steeds in dit huis wonen. We wonen hier heerlijk! Daarnaast wonen we er voor ons gevoel pas net en hebben nog genoeg te ontdekken.

ONZE ZILVERLINDE!

Groen. Gastvrij. Gevarieerd.
50 jaar de Zilverkamp.
Een wijk die ging voor goud.
De Zilverlinde, nu nog jong
wordt minstens even oud.

JAN WERKMAN

Ter gelegenheid van het 50-jarig bestaan van de wijk Zilverkamp heeft de gemeente Lingewaard een Zilverlinde (Tilia tomentosa 'Brabant') geplant in park De Zanderij, in de buurt van de hondenuitlaatplaats.

ANNEKE POLMAN:

"Ik voel me een geluksvogel"

Mijn naam is Anneke Polman en samen met mijn twee pubers Joep en Aagje, woon ik sinds 2016 op de Landslag. Een rustige plek in een doodlopende straat waar nog sprake is van ouderwets 'noaberschap'. Zoiets als 'leven en laten leven' en er voor elkaar zijn wanneer die behoefte er is. Heerlijk vind ik het wanneer iemand in de straatapp schrijft dat er paastakken liggen om te pakken, dat er een overvloed aan courgettes voor de buurt beschikbaar is of dat er direct hulp komt op de vraag of iemand wil helpen een kast te verplaatsen. Er is op deze plek een onderlinge betrokkenheid met respect voor elkaars vrijheid en privacy. Dat maakt hier wonen aangenaam. De sfeer in de straat, de manier van omgaan met elkaar laat in het klein zien dat ieder mens ertoe doet. Je kunt je eigenheid behouden en tegelijkertijd samen zorgen voor een prettig leefbare plek. Daar hebben we bij ons in de straat geen regels of procedures voor nodig. Gelukkig maar. Als spreker over systeempijn of als procesbegeleider, kom ik vaak in organisaties waar mensen hun goed opgeleide brein nauwelijks nog kunnen gebruiken om met passie van betekenis te zijn. Ze zijn vooral bezig met het volgen van regels en protocollen. Hetzelfde zie ik in 1 op 1 sessies waar mensen niet meer als vanzelfsprekend dat kunnen doen wat hen past en dus vastlopen. Ik voel me een geluksvogel. Ondanks tegenslagen (die het leven me ruimschoots heeft toebedeeld) kom ik iedere dag thuis in een groene wijk met alle nodige voorzieningen dichtbij. In een straat waar naar elkaar wordt omgekeken. Ik voel me van betekenis en ik geniet! In een huis waar met twee pubers de ruimte met humor wordt gevuld, waar ook voor mij nog iets te eten overblijft en zelfs in de tuin nog wel eens plek is in de hangmat!

OOGGETUIGEN

"Ik ben d'r niet geboren (red.: op de Zilverkamp) maar in 1930 is mien vader verhuisd naar de Loostraat, naar de 'Lusthof'. Da was gemengd fruit, dus er was altijd wat te werken, van 's morgens vroeg tot 's avonds laat."

Dora Melchers

HOLTHUIZERDREEF

KUUNSKOP HOEK HOLTHUIZERDREEF

KRUISING HOLTHUIZERDREEF KOLK

FAMILIE BULT:

“Alle voorzieningen die wij belangrijk vinden zijn in de buurt”

30 Jaar geleden waren Judith en Hans Bult op zoek naar woonruimte. Omdat er familie van hen in Huissen woonde, en wel in de wijk Zilverkamp, werd daar naar een woning gezocht. Die werd gevonden aan het Ulkenpad. Hun twee dochters zijn hier 21 en 23 jaar geleden geboren. De oudste dochter, Laurie, woont tegenwoordig met haar vriend in Nijmegen en Myrthe is nog bij haar ouders thuis. De familie Bult vindt het erg fijn wonen op de Zilverkamp. “We hebben goed contact met onze burens en vinden de sfeer in de wijk heel prettig! Alle voorzieningen die wij belangrijk vinden, zoals een supermarkt en een groenteboer, zijn in de buurt.” Wat ze ook fijn vinden aan het wonen in deze wijk is, dat er een goede busverbinding dichtbij is. Zowel Arnhem als Nijmegen zijn zo makkelijk bereikbaar. Beide dochters zijn in de wijk naar de basisschool gegaan, naar het Drieliuk. Inmiddels werkt Laurie in Nijmegen als verpleegkundige en Myrthe studeert in Utrecht Communication and Multimedia Design.

WINNAARS van de KLEURWEDSTRIJD

Leerlingen van Het Drieliuk en 't Holthuis hebben ter gelegenheid van het jubileum een kleurplaat ingekleurd. De jury was erg onder de indruk en kwam uiteindelijk tot de volgende genomineerden: Yvan Muijser, Roos Vonk, Isa Steringa, Loes Boom, Mila Saleminck, Liz Geling, Rahaf Alsaour, Luna van Mierlo, Marin van Looijen, Puk Abeling, Sadé de Bruijn en Raf van Hummel. Op 10 juni is er een expositie van de kleurplaten in Het Zilverhuus, ook ligt er dan een prijsje klaar voor genomineerden en winnaars.

Winnaar groep 3-4:
Luna van Mierlo van 't Holthuis.

Winnaar groep 5-6: **Roos Vonk** van Het Drieliuk.

In hun vrije tijd wandelen Myrthe en haar ouders graag door het park bij hen vlakbij. En als ze naar het centrum fietsen, dan gaan ze door park De Zanderij. “Dat is het mooiste plekje in de Zilverkamp!” De leukste plek van de Zilverkamp weten ze ook zo op te noemen: “Dat is de bunker. Die ziet er erg armoedig uit.”

Als ze een grote prijs zouden winnen met een loterij en die mochten besteden aan de Zilverkamp, dan wisten ze het wel: “We zouden graag meer parkeerplaatsen willen aanleggen en oude bomen die veel overlast geven vervangen door nieuwe bomen.”

En over 10 jaar? Dan is Myrthe inmiddels ook het huis uit, maar waar naar toe, dat weet ze nog niet. Judith en Hans weten eveneens nog niet waar ze dan zullen wonen. Voorlopig werken ze in Amersfoort en Zetten en komen daarna graag weer thuis in hun huis aan het Ulkenpad!

HUISSEN AAN EEN FINANCIËLE RAMP ONTSNAPT IN 1984

In 1984 besloot de Nationale Tuinbouwraad om in 1992 weer een Floriade te organiseren. Regio's konden zich hiervoor kandidaat stellen. Voor Gelderland zou dit het gebied ten zuiden van Arnhem worden, geconcentreerd in het zogenaamde Stedelijk Uitloopgebied (STUIT) van Arnhem en het recreatie-object Holthuysen. Huissen had zich enthousiast aangemeld en ging aanvankelijk uit van een gemeentelijke bijdrage van 2,5 ton.

Op basis van de door de Tuinbouwraad opgestelde begroting bleek dat Huissen voor vijf procent van het dekkingsplan garant zou moeten staan, hetgeen neerkwam op een bedrag van 1,1 miljoen. Nog in diezelfde maand (oktober 1984) was dit bedrag al verhoogd naar 1,8 miljoen. Naar de mening van de lokale bestuurders zou de Floriade vooral een impuls geven aan de werkgelegenheid en zou deze een enorme promotie betekenen voor het hele gebied. Het college van Huissen maakte zich geen zorgen over de snelle verhoging van de kosten, want er waren reserves voorhanden en men veronderstelde dat het wellicht mogelijk zou zijn een deel van de gelden terug te krijgen van het rijk. Op 2 november 1984 besloot de Tuinbouwraad, tot grote verontwaardiging van Arnhem en Huissen, de Floriade aan Zoetermeer te gunnen. Gelukkig maar, want Zoetermeer kon daarna een tekort van 11 miljoen oplossen. En we weten inmiddels ook dat Almere voor de Floriade van 2022 voor een verlies van 34 miljoen moet opdraaien! Er waren al plannen voor een Floriade in 2032, maar onlangs heeft de organisatie besloten om voorgoed met dit evenement te stoppen.

OOGGETUIGEN

“Toen de eerste 2 - 3 fases klaar waren, kwamen er mensen uit alle windhoeken wonen, allochtone Huissenaars, mensen uit de stad; dat matchte niet altijd. Je had twee jeugdbendes, de Tattoo's uit Huissen en in Arnhem-zuid bleek ook een bende te zijn, de Pamperboys. Die zochten mekaar op dus dat was voor ons (red.: de politie) bijna iedere avond opletten!”

Klaas Nienhuis (oud politieagent)

RIET EN JAN LUSING:

“We zijn hier thuis”

Jan (82) en Riet (77) Lusing zijn geboren en getogen in het centrum van Huissen. Toen ze in 1968 trouwden gingen ze op de Rietkamp wonen. Tien jaar later kregen ze de kans om zelf een huis te bouwen op een van de 13 kavels die de gemeente aanbood in fase drie van de Zilverkamp. Huissenaars hadden daarbij voorrang. Zo kwamen Jan en Riet november 1978 op de Wildzang te wonen. Nu, bijna 45 jaar later, wonen ze er nog.

Het eerste jaar op de Wildzang herinneren ze zich nog goed. Jan: “We waren de eerste bewoners in dit deel van de wijk, we konden hele-

maal tot de Loostraat kijken. Rondom ons stonden de eerste woningen in de fundering. Er lag noodbestrating en er was geen straatverlichting. Riet: “Het was een modderige bende. Als ik met de bus meeging, had ik een paar extra schoenen in de tas bij me.” Jan vervolgt: “De echte Huissenaars begrepen ook niet dat wij voor de Zilverkamp kozen. Wat moeten jullie daar in godsnaam doen, dat is allemaal import. Die speklappenbuurt, werd er ook gezegd!” Jan en Riet hebben nooit spijt gehad van hun keuze.

Jan: “Wij hebben dit huis naar onze wensen laten bouwen. We wonen op een mooie plek, met volop groen om ons heen. We zitten kort bij Arnhem, de busverbinding is prima en winkels hebben we ook vlakbij.” Riet: “Vanaf het begin voelen we ons hier thuis. Het meest waarderen we toch wel de vrijheid die we hier ervaren.” Jan voegt toe: “Dat was er vanaf het begin en dat is nog steeds zo, ook al wonen in nagenoeg alle huizen in deze buurt de tweede, of derde bewoner.”

De kinderen zijn lang en breed de deur uit. Jan en Riet genieten al jaren van hun pensioen. Ze blijven in beweging (sport, fietsen, tuinieren) en gaan er graag op uit. Maar, zo vertellen ze: “Steeds weer vinden we het fijn om hier terug te komen. Hier zijn we thuis!”

Géén Hippisch Centrum voor de Zilverkamp

Margareth Bouwmeister woont al 44 jaar op de Zilverkamp. Vanaf het begin heeft ze zich met hart en ziel ingezet voor de wijk, waarvan 24 jaar als raadslid.

Door de bouw van de Zilverkamp kwamen er veel jonge mensen uit de regio Arnhem hier wonen, waaronder Margareth en haar man Gerard. De wijk bruiste al snel aan alle kanten. In die tijd ontstond de Wijkvereniging. Daarvan is Margareth tien jaar voorzitter geweest. Het was een tijd met veel activiteiten, waar ze met plezier op terugkijkt.

Een aparte gebeurtenis uit die periode is haar altijd bij gebleven. “Rond 1995 vingen we als Wijkvereniging signalen op dat er een groot hippisch centrum aan de rand van de wijk, bij boerderij Holthuysen, gebouwd zou worden. Bij toeval kregen we de tekeningen onder ogen. Twee grote hallen waren gepland in het weiland tegenover de boerderij. Dat mocht helemaal niet, want het was een beschermd natuurgebied. Het plan stond al ter goedkeuring op de agenda van de gemeenteraad! Aan de vooravond van de behandeling zijn we met een groep wijkbewoners met de gemeente gaan praten. Het kwam er op neer dat wij maar moesten bewijzen dat bouwen echt niet kon op deze plek. We hebben toen als Wijkvereniging aan de Universiteit Nijmegen een onderzoeksopdracht gegeven. Dat betekende een flinke investering.” Het werd de afstudeeropdracht voor een studente Natuur- en Milieukunde. Samen met Bert Carpay, mede bestuurslid van de Wijkvereniging, is Marga-

reth diverse keren naar de Universiteit geweest voor overleg. Het resultaat was een lijvig rapport, waarin bevestigd werd dat er in het gebied veel beschermde vogels broedden. “Het rapport hebben we aangeboden aan de toenmalige burgemeester, Rob Persoon, met het verzoek de investering terug te betalen, wanneer de conclusies uit het rapport gebruikt zouden worden. Het rapport werd geaccepteerd en de volgende dag stond het geld op de rekening van de Wijkvereniging!” Geen hippisch centrum dus!

“Mede door het succes van onze actie ben ik benaderd om in de gemeentepolitiek actief te worden. Ik zag de wijk toen al langzaam achteruit gaan en zag daarin een kans om het tij te keren.” Bij elke begroting van de gemeenteraad pleitte de partij van Margareth om meer geld vrij te maken voor het opknappen van de wijk. Helaas, er kwam geen geld bij voor onderhoud van met name het groen en de waterpartijen. Integendeel, er werd op bezuinigd! En misschien wel de grootste fout: er werd veel te weinig gedaan om jonge mensen in de wijk te houden. Maar de aanhouder wint! De revitalisering is er toch gekomen. “Dat zie ik uiteindelijk toch wel als een succes.”

De toekomst ziet Margareth positief in. De Zilverkamp is nog steeds een ‘wijk in het groen’, met zelfs een stadspark in het centrum! En er is nu het Zilverhuus als mooie ontmoetingsplek. Kortom: De Zilverkamp heeft reden genoeg om met trots zijn 50-jarig bestaan te vieren!

DE ZILVERKAMP VOOR 1968

Onze bebouwde wijk herdenkt dit jaar het 50-jarige bestaan, maar hoe zag dit gebied er vroeger uit?

Iemand die daar veel over kan vertellen is Theo Visser, geboren in 1949. Zijn grootouders en ouders woonden en werkten al sinds het eind van de 19e eeuw op het adres Dijk H21, dat later Dijk 5 is geworden en nu het Grevenveld is. In dit gebied waren er veel familie-bedrijven met grote gezinnen en werd in kleine en grote kernen een gemengd agrarisch bedrijf gerund. Er waren 6 of 7 hoogstam kersenboomgaarden, verder werd er klein fruit (bessen) geteeld en was er ook glastuinbouw. Veel gezinsleden in het bedrijf moesten meewerken om rond te komen. Sommigen hadden ook nog een of twee koeien voor de melk en enkele varkens voor eigen vleesvoorziening. Na de Tweede Wereldoorlog is men zich steeds meer gaan specialiseren. De glastuinbouw werd uitgebreid en er kwamen kippen- en varkenshouderijen. Bij de bedrijfjes

die te klein waren moest de kostwinner er een baan bij nemen. Boerderij De Zilverkamp had verspreid in dit gebied meerdere percelen voor akkerbouw. Het rundvee graasde in de uiterwaard achter de dijk. Rond 1962 ontstonden er in Huissen plannen om dit gebied te exploiteren. Er werd al wat grond van pachters gekocht. Arnhem was in die periode al intensief bezig met gebiedsuitbreiding. Huissen was in 1930 al Malburgen-Oost aan Arnhem kwijtgeraakt en Elden werd in 1966 door Arnhem geannexeerd. Het gemeentebestuur van Huissen besloot zelf tot stadsuitbreiding richting Arnhem over te gaan en kocht steeds meer grond op.

De foto toont de situatie voor 1968 met daarop ingetekend, in het geel, het stratenplan van de Zilverkamp. De rode nummers verwijzen naar voormalige en nog bestaande bebouwing.

- 1 Was woonhuis van de fam. Hoogenbrugge.
- 2 Oude tuinderswoning met rieten dak. Van broer en zus Majje en Trui van Aalten. Loosstraat 96.
- 3 Fam. Hent Thuis. Aan rotonde/Loostraat Nieland, rechts. Loosstraat 90.
- 4 Was gemengd bedrijf van de fam. de Beijer. Deze boerderij is nu verdwenen.
- 5 Fam. Herman Thuis. Villa met drie zijden aan het water (was tuinbouwbedrijf). Dissel 25. (familie van nr. 3).
- 6 Woonhuis/boerderij De Zilverkamp met twee grote kapschuren.

OOGGETUIGEN

“En toen kregen wij van mijn schoonvader een stuk grond d'rbi, dat we toch een acceptabel pand hadden, een tuinderij. En da we toch de kost konden verdienen. Ik denk dat iedereen wel blij was dat wij onteigend werden. De mensen moesten allemaal ‘pokkelen’ om toch wel rond te komen.”

Fien Houterman

JAN KOOLWIJK EN ANNEKE TAAL:

“Oude bomen niet verplaatsen”

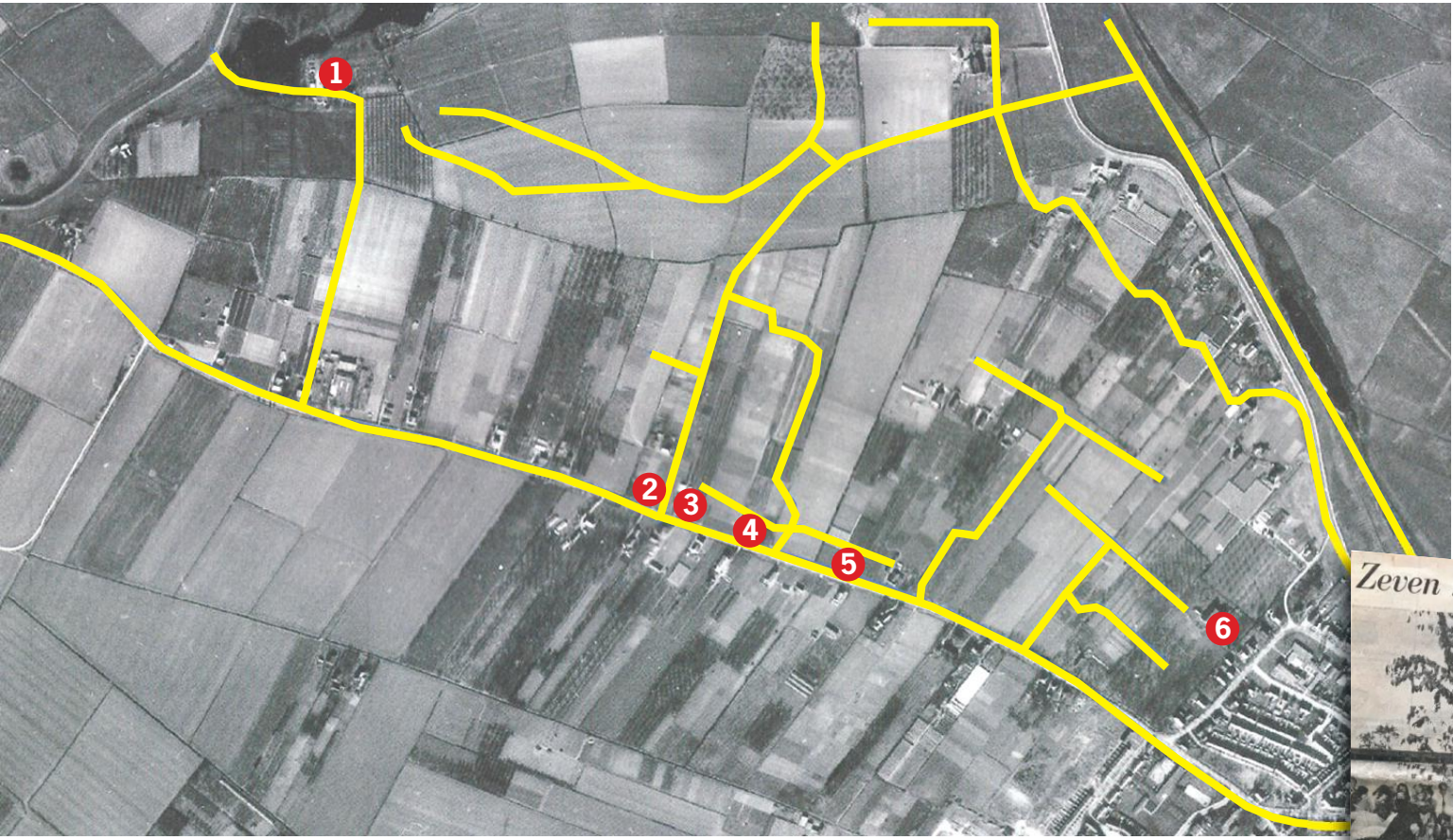
Jan Taal en Anneke Koolwijk zijn rond de 80 jaar. Ze wonen op de Kersenbongerd in een hoekwoning. Anneke woont hier vanaf december 1973 (eerste bewoner). Jan is in 1991 bij Anneke ingetrokken. Anneke: “We zijn een samengestelde familie, we hebben beide twee kinderen uit een eerder huwelijk. Wij zijn al weer 30 jaar met elkaar getrouwd.” Anneke is geboren en getogen in Scheveningen en kwam met haar toenmalige echtgenoot in Zevenaar te wonen. Anneke: “Zevenaar bleek te ver weg van mijn werk (Arnhem) en studie (universiteit Wageningen), en toen we hoorden over de nieuw te bouwen wijk Zilverkamp, hebben we dit huis gekocht. Ik woon dus 50 jaar in hetzelfde huis en dezelfde buurt.” Jan is geboren in Harmelen en heeft zijn opleiding (hts) in Utrecht gedaan. Aan het begin van zijn loopbaan is hij met zijn kersverse echtgenote naar Suriname vertrokken. Na vijf jaar keerden ze als jong gezin terug. Jan: “Ik

ging toen bij Rijkswaterstaat werken. Eerst in Den Haag en sinds 1979 in Arnhem. In 1989 is mijn eerste echtgenote overleden aan leukemie. In Huissen heb ik Anneke ontmoet bij Bridgeclub Huissen. En ben ik bij haar ingetrokken.” Jan en Anneke wonen met veel plezier in Huissen en dit huis. Anneke: “Ons huis is een hoekhuis en heeft een aardige tuin die we steeds meer insect- en vogelvriendelijk proberen te maken. Jan.” En ja, ook wij lopen aan tegen het alom bekende probleem dat het huis wat te groot is geworden. We zijn gehecht aan onze buurt en de mensen om ons heen.” Anneke en Jan hebben veel vrijwilligerswerk gedaan (ondermeer bij NIVON en het Openlucht Museum). Anneke doet op dit moment niks op dat gebied, behalve als er iets op haar pad komt. Anneke: “Ik speel 2x per week bridge met Jan op 2 clubs in Huissen en thuis met vrienden. Ik hou van koken, lezen, puzzelen en wat licht tuinieren.” In de Zilverkamp waardeert Anneke het winkelcentrum de Brink en het nieuwe Zilverhuus. Anneke: “Wat ik jammer vind is dat onze huisarts verhuisd is naar Loovelden. Toch wel een eindje weg als ik minder mobiel zou worden. Ook een wandelingetje door het park De Zanderij is een bijna dagelijkse activiteit. Dan voel, hoor en ruik je de seizoenen.” Anneke en Jan vinden park De Zanderij dan ook het mooiste stuk van de Zilverkamp, met de mooie doorkijkjes langs het water. Jan: “De fiets-/wandelpaden zijn wel wat smal en vaak in slechte staat. Mocht er een grote prijs gewonnen worden, dan zou ik het geld besteden aan het verbreden van deze paden. Zodat we samen met de rollators ons rondje kunnen blijven lopen”. Verder vinden ze het wel jammer dat in hun straat alle bloeiende bomen (Japanse Kers) jaren geleden verwijderd en vervangen zijn door kleine perjkies die ze eventueel zelf mogen onderhouden. Over 10 jaar? “Dat is lang”, zo reageren Anneke en Jan. “We hopen nog steeds in Huissen te wonen maar dan wel in een kleinere woning, zoals in Sancta Maria, maar dan wel op de Zilverkamp! Oude bomen moet je niet verplaatsen. Het wortelgestel kan daar niet meer tegen.

OOGGETUIGEN

“En toen werden we door de gemeente gevraagd om onze boerderij te verkopen. En als je dat niet wilde, dan werd je onteigend, want ze moesten hoe dan ook die grond hebben.”

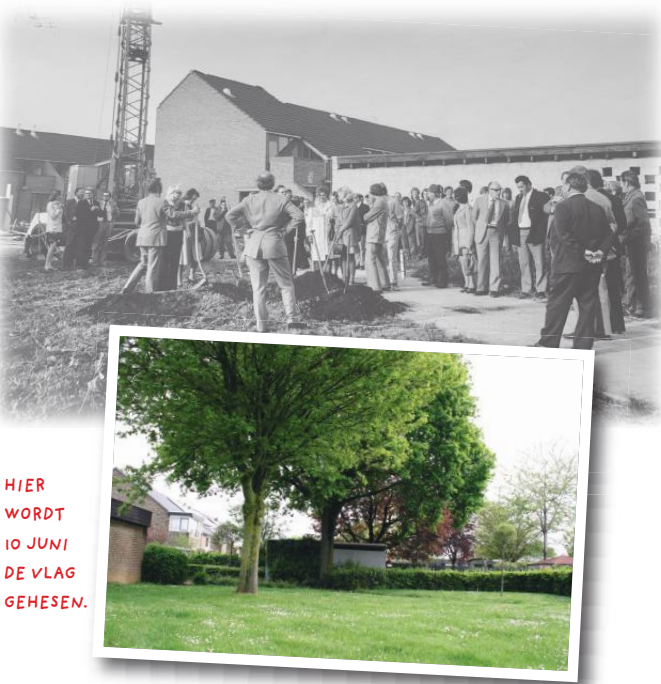
Cobie Selman

BOERDERIJ LOOSTRAAT 96

BOERDERIJ ZILVERKAMP

KLEUTERSCHOOL DE BONGERD (AANPLANT JAPANESE KERS IN 1973)

HIER WORDT 10 JUNI DE VLAG GEHESEN.

DE ZILVERBANK: BLIJVEND AANDENKEN AAN 50 JAAR ZILVERKAMP

Op 10 juni 2023 vindt door burge-meester Nelly Kalfs de onthulling plaats van een blijvend aandenken aan 50 jaar Zilverkamp. Het Comité 50 jaar Zilverkamp nam hiertoe het initiatief. Het is een kleurrijk en kunstig object geworden in de vorm van een gemozaïekte betonnen bank van en voor wijkbewoners. De bank krijgt een mooie plaats achter de sporthal, met zicht op de vijver.

In april 2022 werden de voorbereidingen gestart. De financiering kwam rond, dankzij de ingezamelde cheques van Lingewaard Doet! en de gulle gift van het Vlinderfonds. Het idee was om de bank volgens een vooraf ontworpen patroon te mozaïeken met kleurrijke, kleine mozaïeksteentjes. Het ontwerp werd gebaseerd op tekeningen van leerlingen van de bovenbouw van 't Holthuis en Het Drieluik. Zij hadden speciaal hiervoor tekeningen ingestuurd met als thema 'Mijn droomplek'. De steentjes werden snel gevonden bij Atelier4akker Mozaïek. De eigenares van het atelier, Jacqueline Bakker, was bereid om het mozaïeken van de bank te begeleiden. Vanaf het allereerste begin zijn ook Joke Kers-

Honderden uren puzzelen, knippen en plakken.

bergen en Agnes van Eenennaam bij het project betrokken, wat later geholpen door nog zeven vrijwilligers. Allen bewoners van de Zilverkamp! Daarmee was de Mozaïekgroep compleet. Vol enthousiasme gingen ze aan de slag! Al doende bleek dat in dit project honderden uren puzzelen, knippen en plakken gingen zitten. Het mozaïeken gebeurt namelijk door steentje voor steentje te plakken op stukken gaas. Met inbreng van Jan van Krieken om kussens op de bank te mozaïeken ontstond de vorm waarin gedeeltes

van de ontwerptekeningen van de kinderen het uiteindelijke totaalbeeld vormden. Het team is steeds dichtbij de originele kindertekeningen gebleven. Het is een mooie samenwerking geworden van wijkkrant, scholen, Zilverhuus, de projectleiding, ontwerp-, en uitvoeringsdisciplines. Ieder met een eigen inbreng, waardoor je dit project geslaagd kunt noemen. Er zijn al geluiden gehoord van Zilverkampbewoners, die blij zullen zijn met deze rustplek onderweg tijdens hun wandeling!

Er komen buurtverbinders in onze wijk

Jan Klumper en Hennie Oonk, wijkbewoners van de Zilverkamp, zijn al geruime tijd actief in de wijk als het gaat om het stimuleren van communicatie en verbinding tussen wijkbewoners.

Ze waren dan ook meteen enthousiast toen ze kennismaakten met het snelgroeiende 'Mijnbuurtje.nl', een online platform voor een buurt, wijk, dorp of gemeente. "De gedachte erachter is om te kijken naar de buurt als een enorme verzameling van talenten, kennis, vaardigheden, ideeën en andere schatten. Als je die zichtbaar maakt en met elkaar verbindt is er heel veel mogelijk!" zegt Jan Klumper. Het is mensenwerk om die verbindingen in een buurt te maken!

Daarvoor heb je actieve bewoners nodig, die hun buurt belangrijk vinden en daarvoor iets willen betekenen. Zij zijn de buurtverbinders. Jan en Hennie noemen als voorbeeld buurtverbinders die een pril initiatief in contact brengen met andere buurtgenoten en organisaties die mee willen doen. Op www.mijnbuurtje.nl zijn nog veel meer voorbeelden te vinden. Het platform zorgt ervoor dat alle informatie toegankelijk is voor iedereen zodat mensen deze kunnen benutten en elkaar kunnen vinden. De oproep van Jan en Hennie aan een aantal actieve wijkbewoners om te kijken of er in onze wijk een groep buurtverbinders gevormd kan worden heeft al geleid tot veel positieve reacties. Binnenkort gaan zeven wijkbewoners getraind en gecoacht worden. En... op 10 juni worden in het Zilverhuus eigen naam en logo onthuld!

"Betrokken buurten waar mensen elkaar makkelijker vinden en meer samen doen"

Wij wonen in een bijzondere wijk!

De Zilverkamp is grotendeels in de jaren 70 van de vorige eeuw gebouwd. Destijds trok de wijk veel bekijks vanwege zijn stedenbouwkundige ontwerp. Met een fijn vertakt wegensstelsel (bloemkoolstructuur) en een gevarieerd en soms gewaagd woningaanbod. Zoals in de eerste fase de kleine percelen, weinig voortuin en veel openbaar groen.

In totaal telt onze wijk ruim 2600 woningen. Een kwart hiervan zijn huurwoningen. De wijk is in vier fasen gebouwd en elke bouwfasen heeft een eigen karakter. De 4 bouwfasen van onze wijk zijn met elkaar verbonden door groene parkachtige zones. Ook binnen elke fase is volop groen aanwezig. Nergens doodlopende straatjes voor de wandelaar, je kunt altijd verder. Op veel binnenpleintjes staan speeltoestellen, waar kinderen veilig kunnen spelen.

Na zo'n 40-50 jaar ging onze wijk er op meerdere plaatsen sleets uitzien. Het was dan ook de hoogste tijd voor een kwaliteitsimpuls. Gemeente, woningcorporatie Waardwonen, welzijnsorganisatie Stichting Welzijn Lingewaard (SWL) én wijkbewoners zijn daarvoor samen

aan de slag gegaan. Het Wijk Ontwikkelings Plan (WOP) met vijf actielijnen werd de routeplanner. Hieronder de belangrijkste resultaten.

WOP IN 5 ACTIELIJNEN

1. Toegankelijk, veilig en aangenaam Park Zilverkamp. Park Zilverkamp ging al vele jaren gebukt onder teveel en te grote bomen. De maatregelen bij het (gemeentelijke) Bomenplan moest hier verandering in brengen. Door forse kap van bomen (in drie rondes) en door nieuwe aanplantingen moest het park weer een park worden waar het goed toeven is voor iedereen. Na de eerste jaren van uitvoering, ging de gemeente steeds meer rekening houden met biodiversiteit en klimaatadaptatie. Vanaf 2022 werd ook het maaibeeld van de gemeente hierop aangepast. Verder namen meerdere bewoners(groepen) via de actie Lingewaard Doet initiatieven om de natuur meer in de parken terug te brengen. Bijvoorbeeld door nestkasten op te hangen, een bijenhotel te plaatsen of bloemenvelden in te zaaien. Eén actiepunt uit het Wijk Ontwikkelings Plan blijft voor bewoners een aandachtspunt: de

toegankelijkheid en veiligheid van paden moet verbeterd worden.

2. Bruisend hart in de wijk. De afgelopen jaren werd flink geïnvesteerd in de sporthal, de sociaal culturele ruimten van het Zilverhuus en café De Kuul. Sporthal en Zilverhuus kunnen zeker weer 15 jaar mee. Het Ot en Sienpad ging in 2021 volledig op de schop en in 2022 werd er een nieuwe (fiets- en voetgangers)verbinding gerealiseerd tussen Nielant en het Ot en Sienpad, zodat schoolkinderen uit fase 4 van de Zilverkamp veilig de Nielant kunnen oversteken. Het voormalig terrein van de Zilverzwaan en De Heuvels horen eveneens bij het Hart van de Wijk. Eind 2022 zijn, in afwachting van definitieve woningbouwplannen, tijdelijk tiny houses geplaatst (om Oekraïners te huisvesten) op locatie Zilverzwaan.

3. Schone en veilige straten en woonerven. De afgelopen vijf jaar heeft de gemeente, in samenspraak met bewoners, het grootste deel van de straten opgeknapt. De laatste plannen op straatniveau zijn medio 2023 klaar. De verbetering van de straten komt in 2024 gereed. Dan zijn circa 100.000 m² straatwerk (zo'n 20 voetbalvelden) en 30.000 m² groenvakken onder handen genomen. In veel straten staan minder bomen, de groenvakken daarentegen zijn nu vrolijk ingericht met een diversiteit aan planten. Ook de straatverlichting is aangepakt. Oude lantaarnpalen werden geheel vervangen. De verlichting is vervangen voor een leduitvoering. Fase 1, 2 en 3 zijn uitgevoerd. Fase 4 wordt aangepakt zodra er budget is.

4. Duurzame en toekomstbestendige woningvoorraad. Het grootste deel van de woningen in de Zilverkamp had energielabel C (energielabelatlas 2017). Veel woningeigenaren hebben in de afgelopen jaren hun huis (deels) geïsoleerd en daarmee hun energielabel

bel teruggebracht naar B of zelfs A. Ook veel daken zien er met al die geplaatste zonnepanelen (en ook nieuwe dakpannen) "bij de tijd" uit. Woningcorporatie Waardwonen (met 479 huurwoningen in de wijk) voerde versneld energetische maatregelen uit.

5. Omzien naar elkaar. Uit bewonersverhalen die de afgelopen vijf jaar in Onze Wijkkrant verschenen, bleek sprake te zijn van noaberschap in de eigen woonbuurt. Voor (nieuwe) ontmoetingen, zeker voor mensen die alleen en/of wat minder zelfredzaam zijn, is een centrale ontmoetingsplek belangrijk. Dankzij de inzet van Stichting de Zilverkamp en een (kleine) groep vrijwilligers kon in 2022 Het Zilverhuus, huiskamer van de wijk, geopend worden. Anno 2023 is het Zilverhuus volop in bedrijf. SWL voert er samen met vrijwilligers een groot aantal activiteiten uit, zoals koffie ochtenden, eetcafé, lunchcafé, creatief café en inloopsprekuren. Eén actiepunt is nog niet gerealiseerd en houdt SWL graag op de agenda: vervoer voor mensen die zelf niet naar het Zilverhuus kunnen komen.

OOGGETUIGEN

"Ik heb heel lang gewoond in de Zilverkamp. Destijds in de 'Speklappenbuurt', zoals ze die noemden. Met de Wijkvereniging hadden we ieder jaar een supervol programma."

Rob van de Veen

Deze krant is gedrukt op papier dat het keurmerk van de Forest Stewardship Council (FSC) mag dragen. Bij dit papier is het zeker dat de productie niet tot bosvernietiging heeft geleid.

ALLE ONDERNEMERS VAN WINKELCENTRUM ZILVERKAMP FELICITEREN DE BEWONERS VAN DE WIJK MET HET JUBILEUM!

winkelcentrum
Zilverkamp